

Μονας η Τριας υπερφωως, αρρητως υπερ εννοιαν, ταις νοεραϊς ουσιαϊς δοξαζεται, ταις τρισαγκιαϊς φωναϊς ασιγητον, εκδωσαις αινεσιν' αις συμφωνως υμνείται, και υμιν τρισυποστατος Κυριος.

Οδηγησον ημας εν οδω μετανοιας, εκκλινοντας αι, προς κακων ανοδιας, και τον υπεραγαθον, παροργιζοντας Κυριον, απειρογαμε ευλογημενη Μαρια, καταφυγιον απεγνωσμενων ανθρωπων, Θεου ενδαιτημα.

Βιτσεντζος Κορναρος, Ερωτοκριτος 1789—99

Ωσαν αθος και λουλουδο, ποχει ομορφια και καλλη,
κι ειμαι στον καμπο δροσερο με μυρωδια μεγαλη,
κι ερθι τ αλετρι αλυπητα βαθια το ξεριζωσει,
φυγει ζιμιο και μαραθει, κι η ομορφια ντου λειωσει,
χλωμαινει, αν ειμαι κοκκινο, κι αν ειμαι ασπρο, μαυριζει,
και μπλαβο αν ειμαι, λειωνεται ζιμιο και κιτρινιζει,
χανει ομορφια και μυρωδια, καλλη και δροσεροτη,
γερα ζιμιο και φυγεται και μπλιο δεν εχει νιοτη,
ετσι ηταν κι εις τον Αριστο, ονταν η ψη του εγηκε,
με διχωσ αιμα ασπρο, χλωμο, ψυμενο τον αφηκε.

Τακης Σινοπουλος

ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΜΕΡΑ

Μερα που το κακο μου χερι καιγεται
και το ξερο χαμογελο
το τρωει ο αερας.

με τετια του ουρανου γλυκαδα
που ολα τα μερυ του ουρανου λαμπρε-
νει.

Πισω απ την πετρα το νερο
μια θυμηση κρυσταλλινη.

150

Και τους ωμους τους μεγαλους
'Λιγο γέρνωντας

Διονυσης Σολωμος

130

156

Ο! με τετια ησυχια μες την κυλαδα
που τα παθυ — — & τα γλυκενει,

Να: μολυδια, να: μπαρουτι,
Να: σπαθιων λαμποκοπη

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ενουμα Ελις ΙΙΙ 67—124

Ο Γκαγκα εφυγε, προχωρησε στο δρομο του.

Μπροστα στο Λαχιμου και στη Λαχαμου, τους θεους, τους πατερες του,
εκανε υποταγη, φιλησε το εδαφος μπρος στα πελματα τους.